

Vježba 5.

Furijeova transformacija diskretnih signala

Furijeova transformacija je jedan od osnovnih alata za analizu signala uopšte. Furijeova transformacija diskretnog signala data je sa:

$$X(e^{j\omega}) = \sum_{n=-\infty}^{\infty} x(n)e^{-j\omega n}, \quad (1)$$

a inverzna Furijeova transformacija sa:

$$x(n) = \frac{1}{2\pi} \int_{-\pi}^{\pi} X(e^{j\omega}) e^{j\omega n} d\omega. \quad (2)$$

Furijeova transformacija diskretnog signala (Discrete-Time Fourier Transform, DTFT) je kompleksna periodična funkcija kontinualne promjenljive ω . Njen period je 2π . Za osnovni period se obično uzima $[-\pi, \pi]$. Dva problema su vezana za izračunavanje Furijeove transformacije diskretnog signala korištenjem MATLAB-a:

1. DTFT je definisana za signale *beskonačnog trajanja*;
2. DTFT je funkcija kontinualne promjenljive ω .

U MATLAB-u signali moraju biti konačnog trajanja tako da pomoću MATLAB-a nije moguće izračunati DTFT signala beskonačnog trajanja. U nekim slučajevima je moguće analitičkim putem doći do Furijeove transformacije signala, a zatim korištenjem MATLAB-a izračunati njene vrijednosti i grafički prikazati amplitudni i fazni spektar signala.

Drugi problem je vezan za činjenicu da je pomoću MATLAB-a jedino moguće izračunati vrijednosti kontinualne funkcije kao što je $X(e^{j\omega})$ u diskretnom skupu tačaka. Kako bi se dobila glatka aproksimacija DTFT potrebno je izabrati dovoljan broj tačaka na malom međusobnom rastojanju. Obično se biraju ekvidistantne tačke na intervalu $[-\pi, \pi]$ ili $[0, 2\pi]$. U ovom slučaju DTFT signala *konačnog trajanja* L postaje:

$$X(e^{j\omega_k}) = X(e^{j2\pi k/N}) = \sum_{n=0}^{L-1} x(n)e^{-j(2\pi k/N)n}, \quad k = 0, 1, \dots, N-1. \quad (3)$$

Korištenjem ove jednačine vrijednosti za $-\pi \leq \omega < 0$, odnosno, $\pi \leq \omega < 2\pi$ se dobijaju za $k > N/2$.

Kada je $N = L$ jednačina (3) je, u stvari, diskretna Furijeova transformacija (DFT), kojom ćemo se više baviti u narednoj vježbi. Ipak, prilikom odmjeravanja DTFT ne postoji ograničenje na vrijednosti N i L . Tako, ukoliko je $N > L$, signal $x(n)$ se može dopuniti nulama nakon čega je moguće iskoristiti DFT u N tačaka. U slučaju kada je $N < L$ korektno izračunavanje DTFT korištenjem DFT zahtijeva vođenje računa o preklapanju u vremenu. Međutim, ovo pitanje izlazi iz okvira ove vježbe. Za sada je dovoljno voditi računa o tome da se DTFT izračuna u (mnogo) više frekvencija nego što iznosi trajanje originalnog signala u vremenu.

Za izračunavanje DTFT signala konačnog trajanja u ovoj vježbi ćemo koristiti funkciju `dtft` (data na web stranici predmeta) u čijoj osnovi se nalazi DFT. O vezi između ovih transformacija više riječi će biti u sledećoj vježbi. Sintaksa ove funkcije je:

```
[H, W] = dtft(h, N);
```

gdje je h vektor konačne dužine u kojem se nalaze odmjeri signala, a N broj tačaka u kojima se želi izračunavanje odmjeraka DTFT. U izlaznom vektoru H nalaze se (kompleksni) odmjeri DTFT, a u vektoru W vrijednosti digitalnih frekvencija u kojima su izračunati odmjeri DTFT. Ove digitalne frekvencije su iz opsega $[-\pi, \pi]$.

Spektar diskretnog signala izračunat korištenjem funkcije `dtft` može se nacrtati na sledeći način:

```
a = 0.88 * exp(j*2*pi/5);
nn = 0:40;
xn = a.^nn;
[X, W] = dtft(xn, 128);
subplot(211), plot(W/pi, abs(X)); grid
title('Amplitudni spektar')
xlabel('\omega/\pi'); ylabel('|H(\omega)|')
subplot(212), plot(W/pi, angle(X)); grid
title('Fazni spektar')
xlabel('\omega/\pi'); ylabel('stejeni')
```

Važno je primijetiti da je u gornjem isječku koda za grafičko prikazivanje spektra signala korištena naredba `plot`. Razlog za ovo je što je DTFT kontinualna funkcija ω . Često se amplitudni spektar crta na logaritamskoj skali i u tom slučaju se izražava u decibelima (dB).

$$G(\omega) = 20 \log |H(e^{j\omega})| [\text{dB}] \quad (4)$$

```
plot(W/pi, 20*log10(abs(X))); grid
title('Amplitudni spektar')
xlabel('\omega/\pi'); ylabel('G(\omega)')
```

Kao što je već pomenuto, DTFT signala beskonačnog trajanja nije moguće izračunati u opštem slučaju. Ipak, za značajnu klasu signala, eksponencijalne signale, DTFT ima oblik racionalne funkcije po $e^{-j\omega}$:

$$H(e^{j\omega}) = \frac{B(e^{j\omega})}{A(e^{j\omega})} = \frac{\sum_{l=0}^Q b_l e^{-j\omega l}}{\sum_{k=0}^P a_k e^{-j\omega k}}. \quad (5)$$

Za izračunavanje vrijednosti ove funkcije u MATLAB-u se može iskoristiti funkcija `freqz` čija je sintaksa:

```
[H, W] = freqz(b, a, N, 'whole');
```

gdje su b i a koeficijenti brojnika i nazivnika u jednačini (5), N broj tačaka u kojima se izračunava DTFT, a 'whole' je opcioni argument kojim se specificira opseg frekvencija $[0, 2\pi)$. Ukoliko se izostavi podrazumijeva se izračunavanje DTFT u N tačaka na intervalu $[0, \pi)$. U izlaznom vektoru H su vrijednosti DTFT u frekvencijama datim u W .

Priprema

1. Neka je dat pravougaoni impuls:

$$r(n) = \begin{cases} 1, & 0 \leq n < L \\ 0, & \text{inače} \end{cases}. \quad (6)$$

Pokazati da je DTFT signala $r(n)$ data sa:

$$R(e^{j\omega}) = \frac{\sin \frac{1}{2}\omega L}{\sin \frac{1}{2}\omega} e^{-j\omega(L-1)/2}. \quad (7)$$

2. Odrediti analitički izraz za DTFT signala $x(n) = (0.9)^n u(n)$. Signal je beskonačnog trajanja ali se DTFT može naći u analitičkom obliku.
3. Odrediti analitički izraz za DTFT signala $x(n) = (0.95e^{j3\pi/11})^n u(n)$.
4. Odrediti analitički izraz za DTFT signala $x(n) = 3(0.95)^n \cos(2\pi n/5 + \pi/3)u(n)$. Do rezultata ćete lakše doći ako signal izrazite kao zbir dvije kompleksne eksponencijalne funkcije.

Zadaci

1. Generisati pravougaoni impuls, jednačina (6), dužine $L = 12$. Korištenjem funkcije `dtft` izračunati, a zatim i nacrtati njegov amplitudni spektar na intervalu $-\pi \leq \omega < \pi$. Broj odmjeraka u frekvenciji izabrati tako da bude 5 do 10 puta veći od dužine impulsa. Označiti vremensku osu na odgovarajući način. Uporediti rezultat sa analitičkim izrazom (7) dobijenim u tački 1. pripreme. Obratiti pažnju na položaje nula i visinu maksimuma.
2. Nacrtati fazni spektar signala iz prethodne tačke na intervalu $-\pi \leq \omega < \pi$. Da li dobijeni rezultat odgovara analitičkom izrazu dobijenom u tački 1. pripreme? Ako to nije slučaj proučite i iskoristite MATLAB-ovu funkciju `unwraph`. Da bi ova funkcija bila uspješna potrebno je, međutim, dosta gusto odmjeravanje po frekvencijskoj osi.
3. Ponoviti zadatak za impuls dužine $L = 15$.
4. Izračunati DTFT signala $x(n) = (0.9)^n$. Nacrtati njegov amplitudni i fazni spektar na intervalu $-\pi \leq \omega < \pi$. Kako biste ovo izveli proučite funkciju `fftshift`.
5. Izračunati DTFT signala $x(n) = (0.95e^{j3\pi/11})^n u(n)$. Nacrtati njegov amplitudni i fazni spektar na intervalu $-\pi \leq \omega < \pi$. Uočite položaj maksimuma amplitudnog spektra.

6. Izračunati DTFT signala $x(n) = 3(0,95)^n \cos(2\pi n/5 + \pi/3)u(n)$. I ovom prilikom se možete poslužiti reprezentacijom signala kao zbiru dvije kompleksne eksponencijalne funkcije.
7. Dat je signal $x(n) = a^n u(n)$. Nacrtati amplitudni spektar u dB za uzorke signala $x(n)$ dužine $L = 32, 64, 128$ i 256 . Vrijednost $a = 0,977$. Sva četiri grafika nacrtati pomoću subplot. Na svakom grafiku linijom drugačije boje nacrtajte pravi amplitudni spektar $x(n)$. Komentarisati promjene koje se mogu uočiti kada se povećava dužina uzorka L .